

ikke stet i dette Tilfælde, og der er for Resten flere andre Kreditforeninger, som ikke have det nævnte Privilegium, det maa man ogsaa tage Hensyn til. Det, man her i Virkeligheden gør, er, at man siger til de paagældende: I maa saa visse Begunstigelser, saa kunne I i Forening skabe en Realkredit og frigive en Del af den faste Kapital, som staar i eders Ejendomme, gennem denne Forening, og bruge den til Driftskapital; I kunne i Forening marchere ind paa Pengemarkedet med eders Papirer.

Nu kan man ganske vist sige, at Ejendomme af den Bestaafenhed kræve haarde Regler, fordi der er mindre Sikkerhed i flere Retninger, og det er ganske rigtigt. Det samme Punkt i Lovforslaget ligger imidlertid særlig paa et Punkt, som ogsaa er udhævet af det ærede Medlem for 2den Kreds, idet han sagde, at det, den mangler, er den rationelle og sikre Regel for Taksationen; det er ganske rigtigt. Jeg nævner straks dette Punkt, fordi det er et meget frembringende Punkt. Ærede Medlemmer, som have læst dette Lovforslags Historie, ville vide, at oprindelig stod der i Lovforslaget, at Ministeriet skulde approbere Regler for Taksationen, der ikke vare mindre gode end Reglerne for Taksationen med Hensyn til Udlaan af umyndiges Midler. Jeg har paa ethvert Punkt modsat mig, at denne Bestemmelse skulde fastholdes, og nu er den strøget; det følger af sig selv, at jeg ikke kunde tage den. Nu staar der: „Approbatoren paa Taksationsregler, som kunne anses for at yde en saa tilfredsstillende Sikkerhed for paalidelig Anværelse af Værdien i Handel og Wandel, som i Betragtning af de paagældende Ejendommers særlige Bestaafenhed lader sig tilvejebringe.“ Det er ganske vist meget svævende, det indrømmer jeg, og Sagen er ikke afgjort hermed. Den bliver først at afgøre, som der ogsaa er slaaet paa af et æret Medlem (Knudsen), naar Ministeren skal approbere Taksationsreglerne. Jeg kan ikke i det enkelte sige de Herrer, i hvilken Retning disse Regler ville komme til at gaa, eller hvorledes de skulle udformes; men et kan jeg sige, og det er, at for saa vidt jeg faar med Sagens Udførelse at gøre, vil jeg lægge et langt større Ansvar paa Direktionen, paa den egentlige Bestyrelse af Kreditforeningen her end i nogen anden Kreditforening. Jeg vil lægge et langt mindre Ansvar paa Taksationsmændene, og et langt større paa dem, der egentlig bevilge Laanet. De maa i ganske anden Grad for hvert Pantis Vedkommende overbevise sig om, at alt er i sin Orden, før de give

Laanet. Jeg kan ikke nævne Enkeltthederne, jeg kan kun pege paa denne Enkeltthed. Man maa gøre Overbestyrelsen i denne Kreditforening langt mere ansvarlig for Bevilgelsen af de enkelte Laan, end man gør i andre Kreditforeninger, hvor Taksationen tilvejebringes ved Taksationsmænd. Hvorledes det i det enkelte kan udføres, skal jeg ikke her sige, jeg nøjes kun med at pege paa dette Punkt.

Naar der i øvrigt er fremsat flere Betænkkeligheder, da kan det være med Føje. Det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) nævnte, at det var god Pantesikkerhed, det kom an paa, og bag den gode Sikkerhed sikker Taksation; det er ganske rigtigt. Spørgsmaalet er blot, om der kan tilvejebringes god Pantesikkerhed, og om der ikke i selve Lovforslaget er indført forskellige Bestemmelser, som medføre, at Pantesikkerheden styrkes; det vil sige, at man tager saadanne Forsigtighedsregler, at Panterne i og for sig maa anses for at blive bedre end i andre Tilfælde. — Det ærede Medlem nævnte en Del Eksempler paa daarlige Salg, Salg, som havde medført Tab af, hvad der var udlånt i Ejendomme. Det er noget, som vi kende alle sammen haade for Landejendommers, Kjøbstadejendommers og industrielle Ejendommers Vedkommende. Det har i de sidste Aar været ret hyppigt. Man maa se sig for i de enkelte Tilfælde ved Udlaan. Ærede Medlemmer ville vel ofte have set Ejendomme sælges ved Tvangsauktion til uhørt billige Priser; og det ligger i Panteforholdene, idet en eller anden Prioritets-haver af forskellige Grunde ønsker, at Overtagelsen sker saa billig som muligt. Men dermed er Ejendommens Værdi ingenlunde endelig fastsat, og det viser sig ogsaa ofte fort efter, at Værdien er langt højere, end hvad der konstateredes ved Tvangsauktionen. Derfor maa man se noget varsomt paa disse Forhold og ikke drage alt for direkte Slutninger af det, der faktisk er passeret. — Det maa imidlertid for ærede Medlemmer være nogenlunde betryggende, at det vil blive temmelig dyrt at være i denne Kreditforening, og det tror jeg ogsaa vil gøre, at Folk ikke ville søge hen til den, uden at de virkelig have Trang til den. Saa kan man indvende — og det gjorde det ærede Medlem ogsaa — at i saa Tilfælde vil denne Kreditforening kun faa de daarlige Pantner, men det vil blive Bestyrelsens Sag at undgaa det og holde de daarlige Sikkerheder borte.

Med Hensyn til den Pression, der skulde være udøvet paa Ansøgerne, det vil sige paa dem, der hope meldt sig for eventuelt at gaa ind i en saadan Kreditforening, mente det